

Sygn. akt V GC 1167/21 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Jermak
Protokolant:	sekr. sądowy Karolina Kołda

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2022 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w G.

przeciwko (...) S.A w S.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego (...) S.A w S. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w G. kwotę 1649 zł (jeden tysiąc sześćset czterdzieści dziewięć złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 listopada 2017 roku do dnia zapłaty,

II w pozostałej części powództwo oddala,

III zasądza od pozwanego (...) S.A w S. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w G. kwotę 840,08 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Anna Jermak

Sygn. akt V GC 1167/21 upr

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 lipca 2021 roku powód (...) Sp. z o.o. się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. w S. kwoty 2 649,08 zł wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia 21 listopada 2017 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że w dniu 27 czerwca 2018 r. na mocy umowy sprzedaży wierzytelności zawartej pomiędzy (...) Sp. z o.o., a (...) S.A., L. nabyła wierzytelność objętą niniejszym pozwem. Następnie na mocy porozumienia z 15 stycznia 2021 r. strona powodowa nabyła wierzytelność objętą pozwem. W dniu 29 września 2017 r. kierujący pojazdem marki L. naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, wskutek czego został uszkodzony pojazd marki V.. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie u strony pozwanej. Poszkodowany skorzystał z usług przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. i od dnia 23 października 2017 r. do 2 listopada 2017 r. wynajmował pojazd marki N.. Dobowa stawka czynszu najmu wyniosła 295,80 zł netto. Poszkodowany w dniu 32 października 2017 r. przelał

na rzecz B. (...) sp. z o.o. wierzytelność wobec pozwanego, tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. W dniu 6 listopada 2017 r. wystawiono fakturę VAT o nr (...) z tytułu 11 dni najmu pojazdu zastępczego, na łączną kwotę 3 253,80 zł netto + 50% VAT, tj. 4 002,17 zł. brutto. Pismem z dnia 8 stycznia 2018 r. B. (...) sp. z o.o. zwróciło się do pozwanego o zapłatę ww. kwoty. Pozwany wypłacił odszkodowane do kwoty 978,90 zł, odmawiając jego zapłaty w pozostałej części. (k. 3-7)

W odpowiedzi na pozew pozwany wnosił o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniesiono, że najem pojazdu w okresie powyżej 3 dni w okolicznościach niniejszej sprawy są nieuzasadnione. Zarzucono, że stan pojazdu po szkodzie umożliwiał jego użytkowanie i poszkodowany winien oddać go do naprawy dopiero w chwili gotowości warsztatu do podjęcia czynności naprawczych. (k. 78-79)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 września 2017 roku doszło do kolizji drogowej, z udziałem pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...), należącego do T. T.. Sprawca zdarzenia, kierujący pojazdem marki L. o nr rej. (...) był ubezpieczonym w ramach obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność i przyznał odszkodowanie w wysokości 978,90 zł, weryfikując stawkę najmu pojazdu zastępczego do 86 zł brutto.

(okoliczności bezsporne, a nadto dowód: informacja z (...) k. 42, oświadczenie k. 43, odpis z (...) poszkodowanego k. 44, akta szkody na płycie CD k. 81a)

Na skutek kolizji w pojeździe marki V. uszkodzona została lampa, zderzak przedni i nadkole. Pojazd po szkodzie nadawał się do jazdy, poszkodowany go użytkował. Naprawa została przeprowadzona przez autoryzowany serwis firmy (...) w K.. Pojazd zastępczy został zwrócony po odbiorze naprawionego samochodu należącego do poszkodowanego z naprawy.

(dowód: zeznania świadka T. T. k. 101)

Na podstawie umowy z dnia 23 października 2017 roku T. T. wynajął od B. (...) Sp. z o.o. N. (...) o nr rej. (...). Stawka najmu wynosiła 295,80 zł netto za dobę najmu. Najem trwał do 11 dób.

Przyjęcie uszkodzonego pojazdu do naprawy nastąpiło w dniu 23 października 2017 r. Kolejno w dniu 2 listopada 2017 r. towarzystwo ubezpieczeń zaakceptowało kosztorys przedstawiony przez serwis naprawczy. Części były zamawiane w dniu 5, 27 i 31 października 2017 r. Naprawa zakończyła się w dniu 2 listopada 2017 r., pojazd wydano poszkodowanemu.

Na podstawie zawartej w tym samym dniu umowy cesji poszkodowany przelał na powódkę B. (...) Sp. z o.o. przysługującą mu względem pozwanego wierzytelność z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

W dniu 6 listopada 2017 r. B. (...) Sp. z o.o. wystawiło fakturę VAT o nr (...) z tytułu 11 dni najmu pojazdu zastępczego, na łączną kwotę 3 253,80 zł netto + 50% VAT, tj. 4 002,17 zł brutto.

(dowód: umowa najmu k.45, umowa cesji k. 46, kwestionariusz k. 47, protokół zdawczo odbiorczy k. 48, cennik k. 49, faktura k. 50, protokół naprawy k. 53, kalkulacje kosztów naprawy k. 54-63, zeznania świadka T. T. k. 101)

Pismem z dnia 8 stycznia 2018 r. B. (...) Sp. z o.o. wniosło o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego z tytułu faktury nr (...), informując jednocześnie pozwanego o zawartej umowie cesji wierzytelności.

(dowód: pismo z 08.01.2018 r. k. 51)

Decyzją z 12 lutego 2018 r. (...) S.A. w S. przyznało na rzecz B. (...) Sp. z o.o. odszkodowanie z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku ze szkodą z dnia 29 września 2017 r. w kwocie 978,90 zł, uznając za zasadne

3 dni najmu pojazdu zastępczego (1 dzień technologicznej naprawy pojazdu oraz 2 dni organizacyjne). Przy wypłacie uwzględniano 50% podatku VAT.

(dowód: decyzja z 12.02.2018 r. k. 52)

Umową sprzedaży wierzytelności z dnia 27 czerwca 2018 r. B. (...) Sp. z o.o. zbyła na rzecz (...) S.A. m.in. wierzytelność wynikającą z faktury nr (...) wobec (...) S.A.

Na podstawie porozumienia w sprawie warunków wykupu obligacji serii (...) emitowanych przez (...) S.A. zawartego w dniu 15 stycznia 2021 r. pomiędzy (...) S.A., a (...) Sp. z o.o. ww. wierzytelność została przelana na rzecz powoda.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikami k. 9-41)

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, a w szczególności zapisy w protokole naprawy pojazdu, sporządzonym przez serwis naprawczy samochodów marki V., pozwala wnioskować, że czas najmu samochodu zastępczego w okresie naprawy pojazdu marki V. (...) mógł trwać 8 dni. Rzeczywisty czas naprawy samochodu zgodnie z technologią naprawy powinien trwać 8 dni, tj. do 30.10.2017 r.

(dowód: opinia biegłego sądowego inż. J. S. k. 104-107)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych dowodów z dokumentów oraz zeznań świadka T. T.. W ocenie Sądu dowody te, w zakresie w jakim stanowiły podstawę poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych, tworzą spójny i niebudzący wątpliwości w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a przez to zasługujący na wiarę materiał dowodowy. Stwierdzić należy, że żadna ze stron nie poddawała w wątpliwość wiarygodności i mocy dowodowej dokumentów. Sąd w zgromadzonym materiale dowodowym również nie dopatrył się niczego, co uzasadniałoby powzięcie wątpliwości co do ich prawdziwości, czy wiarygodności. Zeznaniami świadka T. T. Sąd dał wiarę w całości, były składne spontanicznie, wzajemnie się uzupełniały i korelowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie tworząc logiczny ciąg wydarzeń.

Wskazać również należy, że zgodnie z treścią art. 229 i 230 k.p.c., okoliczności bezsporne w ogóle nie wymagały wykazywania ich prawdziwości za pomocą dowodów, albowiem zostały przez strony wprost przyznane, bądź też nie zostały zaprzeczone, co zostało przez Sąd ocenione zgodnie z regułami wskazanymi w powołanych przepisach.

W ocenie Sądu opinia biegłego sporządzona w niniejszej sprawie jest jasna, pełna, rzetelna i zgodna ze stanem wiedzy technicznej, dlatego też zasługuje ona na uwzględnienie. Nadto zdaniem Sądu, biegły wykonał ją w sposób zgodny z zasadami wiedzy fachowej. Fachowość, wnikliwość oraz doświadczenie biegłego stanowią o prawidłowości opinii biegłego. Biegły, w oparciu o wszechstronną analizę całości materiału dowodowego sporządził opinię kompletną i dokładną. Opinia biegłego jest zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych.

Strony procesu nie kwestionowały ustaleń poczynionych przez biegłego sądowego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Istotę sporu w niniejszej sprawie stanowiła kwota różnicy zakwestionowanej i niewypłaconej przez pozwanego ubezpieczyciela, pomiędzy wyliczonym przez powoda kosztem najmu pojazdu zastępczego a przyznaną kwotą odszkodowania. Różnica ta wynikała z tego, że pozwany zweryfikował czas najmu pojazdu zastępczego, uznając za zasadne jedynie 3 spośród 11 dni najmu. Natomiast, okoliczności faktyczne związane z powstaniem szkody,

odpowiedzialnością strony pozwanej, przebiegiem postępowania likwidacyjnego oraz dobową stawką czynszu najmu były bezsporne.

Z art. 822 § 1 k.c. wynika, że przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Art. 822 § 2 k.c. stanowi, że jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. W myśl art. 824¹ § 1 k.c. o ile nie umówiono się inaczej, suma odszkodowania wypłacona przez ubezpieczyciela nie może być wyższa od poniesionej szkody. Przepis art. 805 § 1 k.c. stanowi, że przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Art. 805 § 2 k.c. stanowi zaś, że świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Jak stanowi art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W myśl art. 361 § 2 k.c., w powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Natomiast zgodnie z art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Stratą poszkodowanego w kolizji drogowej jest zmniejszenie się wartości pojazdu lub utrata jego wartości wskutek uszkodzenia lub zniszczenia. Osobnym następstwem zdarzenia szkodzącego pozostającym z nim w normalnym związku przyczynowym jest niemożność korzystania z rzeczy (samochodu), a zatem utrata jednego z trzech kluczowych uprawnień składających się na treść prawa własności. Ograniczenie lub wyłączenie tego negatywnego następstwa zdarzenia szkodzącego może nastąpić poprzez wynajem pojazdu zastępczego. Stąd też, wydatek na najem samochodu zastępczego (względnie zaciągnięcie zobowiązania z tego tytułu) wchodzi w zakres szkody komunikacyjnej, mieści się w pojęciu straty, o ile służy wyeliminowaniu niekorzystnych następstw niemożności wykonywania przez poszkodowanego prawa własności pojazdu, czyli jest ekonomicznie uzasadniony i celowy. (uzasadnienie uchwały składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z 17 listopada 2011 roku, sygn.. akt III CZP 5/11, LEX nr 1011468).

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego. Wobec rozbieżnych stanowisk stron procesu, Sąd na wniosek powoda dopuścił odwód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej na okoliczność rzeczywistego czasu potrzebnego do naprawy samochodu marki V. (...) oraz niezbędnego i koniecznego okresu najmu pojazdu zastępczego.

Biegły sądowy inż. J. S. (2) opiniował, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, a w szczególności zapisy zawarte w protokole naprawy pojazdu, sporządzonym przez serwis naprawczy samochodów marki V., pozwalają wnioskować, że czas najmu samochodu zastępczego w okresie naprawy pojazdu marki V. (...) mógł trwać 8 dni. Biegły określił, że rzeczywisty czas naprawy samochodu zgodnie z technologią naprawy powinien trwać 8 dni, tj. do 30.10.2017 r.

Strony procesu nie kwestionowały ustaleń poczynionych przez biegłego sądowego.

Pozwany zarzucał, że stan pojazdu po szkodzie umożliwiał jego użytkowanie i poszkodowany winien oddać go do naprawy dopiero w chwili gotowości warsztatu do podjęcia czynności naprawczych. Jak wynika z protokołu sporządzonego przez warsztat naprawczy przyjęcie uszkodzonego pojazdu do naprawy nastąpiło w dniu 23

października 2017 r. Proces naprawy rozpoczął się zaś 24 października 2017 r., zaś dopiero w dniu 2 listopada 2017 r. pozwany zaakceptował kosztorys naprawy przedstawiony przez serwis naprawczy. Części niezbędne do przeprowadzenia naprawy były zamawiane w dniu 5 i 27 października 2017 r. oraz 31 października 2017 r. po wykonaniu oględzin dodatkowych. Naprawa zakończyła się w dniu 2 listopada 2017 r., kiedy to pojazd wydano bezzwłocznie poszkodowanemu. Przy zamówieniu części w dniu 25 października 2017r. zostałyby one sprowadzone do warsztatu najpóźniej w dniu 30 października 2017r. Zamawianie części dopiero w dniu 30 października 2017r. niezasadnie wydłużyło okres naprawy a zatem i okres najmu pojazdu zastępczego, co nie może obciążać pozwanego.

Mając na uwadze powyższe, że Sąd uznał za zasadny okres najmu wynoszący 8 dni przy przyjęciu stawki najmu w kwocie 295,80 zł netto. Biorąc pod uwagę, że pozwany uznał i wypłacił odszkodowanie za okres 3 dni najmu, do wypłaty przez pozwanego pozostawał odszkodowanie za 5 dni najmu, tj. 1 479,00 zł netto + 50% VAT = 1 649,00 zł, o czym orzeczono w punkcie I wyroku, oddalając powództwo w pozostałym zakresie w punkcie II wyroku.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia w przedmiocie odsetek stanowił przepis art. 481 § 1 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., rozdzielając je stosunkowo, ponieważ powództwo okazało się zasadne w 62%. Powód poniósł koszty w wysokości 200,00 zł opłaty od pozwu, 17,00 zł opłaty skarbowej, 900,00 zł kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz kwoty 800,00 zł tytułem wynagrodzenia biegłego (łącznie 1 917,00 zł), z czego należy mu się zwrot 62%, czyli 1 188,54 zł. Koszty pozwanego wyniosły łącznie 917 zł, tj. 17,00 zł opłaty skarbowej i 900,00 zł kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, z czego należał mu się zwrot kwoty 348,46 zł (917 zł x 38%). Zatem pozwany tytułem zwrotu kosztów procesu powinien zwrócić na rzecz powoda kwotę 840,08 zł (1 188,54 zł – 348,46 zł), o czym orzeczono w punkcie III wyroku.

Sędzia Anna Jermak